

In memoriam

ALEKSANDAR MUJIĆ

(1911—1974)

Iznenadnom i preranom smrću izgubili smo zauvijek našeg vrlo aktivnog i neumornoga društvenog radnika, koji je svim svojim bićem bio angažiran u planinarstvu, a iznad svega predan speleologiji.

Aleksandar Mujić rodio se 1911. godine u Somboru. Gimnaziju je polazio u Osijeku, a nakon toga posvetio se željezničarskom pozivu, te je do odlaska u mirovinu obavljao vrlo odgovorne rukovodeće dužnosti u ŽTP-u Zagreb.

Gotovo na samome početku rada društveno organizirane speleologije u nas, Aleksandar Mujić-»Šaco« svrstao se u sam njen vrh. Njegova neiscrpna energija, svestrana angažiranost u radu i bogata stvaralačka invencija bili su i ostali, u vidu značajnih rezultata, veliki obol u naglom procvatu planinarske speleologije. Nije bilo značajnije planinarske akcije, niti istraživačkih speleoloških pohoda u kojima Aleksandar Mujić nije učestvovao, a da istodobno nije podnio najveći teret u organizaciji istih. Svojim nadarenim smislom za organizaciju omogućio je Speleološkoj sekciji Planinarskog društva »Željezničar« pribavljanje značajnih financijskih sredstava za istraživačke pohode u brojne spilje i jame Gorskog Kotara, Like, Hrvatskog Primorja i Dalmacije. Mnogim će članovima iz toga, nazovimo, »zlatnog doba« planinarske speleologije ostati u sjećanju brojni propagandni izleti, organizirani ugodnim i komfornim putovanjima u Cerovačke pećine, Postojnsku jamu, Skocjan i drugdje, kojih je sav teret organizacije iznio naš, nikada zaboravljeni »Šaco«. Tim dobro organiziranim masovnim izletima speleolozi su privukli u svoje redove

brojne članove i simpatizere iz redova poznatih znanstvenih radnika koji su, uvidjevši značaj i korist amaterskog rada na području speleologije, aktivno potpomogli Speleološku sekciju PD »Željezničar« u njenim »prvim koracima« k stručnom istraživačkom radu.

Gotovo su neizmjerive zasluge Aleksandra Mujića u unapređivanju speleologije u nas, ali svakako je jedna od najvećih — njegova angažiranost u pribavljanju financijskih sredstava za pokretanje prvog speleološkog časopisa u nas. Zahvaljujući njegovim svestranim poslovnim vezama i prodornom poslovnom duhu, SPELEOLOG je dobio prva novčana sredstva.

Nesebična djela Aleksandra Mujića-Šace, u toku dvadesetogodišnjeg aktivnog bavljenja planinarskom speleologijom, moraju ostati trajno zabilježena u povijesti planinarstva i speleologije Hrvatske.

Aleksandar Mujić bio je delegat na I jugoslavenskom speleološkom kongresu u Postojni 1954. godine, a zatim postaje član Inicijativnog odbora za osnivanje Speleološkog društva Hrvatske. Za svoj neumorni i predani rad u okviru planinarstva odlikovan je Zlatnim znakom Planinarskog saveza Jugoslavije 1970. god., a za rad u planinarskoj speleologiji dobio je od Komisije za speleologiju Planinarskog saveza Hrvatske naziv »SPELEOLOG«, s pravom nošenja značke pod rednim brojem 11.

Našem dragom drugu, prijatelju i speleologu Aleksandru Mujiću mnogo hvala i vječna mu slava!

Slavko Marjanac

Dr VLADIMIR MIROSAVLJEVIĆ

(1908—1975)

Rođen je 1908. godine u Zemunu, a školovanje završio u Zagrebu. Čitav svoj život posvetio je znanstvenom radu istražujući prethistoriju na našem tlu.

Dr Vladimir Miroslavljević bio je veliki ljubitelj prirode i čovjeka. Da je zaista volio prirodu i čovjeka dokazao je svojim dugogodišnjim aktivnim članstvom u Planinarskom društvu »Željezničar« i učesćem u brojnim skupnim izletima u prirodu sa članovima toga Društva. Uvijek se osjećao ugodno u društvu željezničara, radnika i studenata, sa svima je nalazio zajedničku riječ i misao. Imao je veliko razumijevanje za svakoga koji je bio željan znanja i uvijek je bio spreman da mu pomogne.

Dr Vladimir Miroslavljević bio je dugogodi-

šnji aktivni član Speleološkog odsjeka Planinarskog društva »Željezničar«. Rado je prisustvovao istraživačkim akcijama, kad god je za to imao slobodna vremena. Uvijek je bio spreman dati koristan savjet i podršku, kako pojedincima, tako i Speleološkom odsjeku. U planinarskom društvu i u Speleološkom odsjeku bio je vrlo cijenjen i poštovan. Za svoj rad u Planinarskom društvu »Željezničar« Dr Vladimir Miroslavljević primio je pismeno priznanje.

Po prirodi bio je tih i miran, i tako je tiho i gotovo neprimjetno napustio našu sredinu, ali njegov plemeniti i drugarski odnos ostat će nam u vječnom sjećanju.

Slavko Marjanac

GORDANA KEBA

(1955—1974)

Ispod ulaza u špilje Hajdove hiže zauvijek je napusila svoje prijatelje polaznica Zagrebačke speleološke škole Gordana Keba. Ovaj nemili događaj tužno je odjeknuo u speleološkim i planinarskim krugovima.

Gordana Keba rođena je 22. veljače 1955. godine u Puli. Srednju školu završila je u Puli, a zatim je upisala studij psihologije na Zagrebačkom sveučilištu. Bila je član Planinarskog društva Sveučilišta »Velebit«, s nešto više od mjesec dana staža. Kao polaznik Speleološke škole posjetila je špilje Veliku peć, špilju Tounjicu i Mijatovu jamu.

Velebitaši su u Gordani izgubili prijatelja, druga i člana. Spomen na nju ostaje u srcima ljudi koji su je poznavali, a oni koji dođu pred Hajdovu hižu spomenut će se Gordane kad vide ploču u stijeni, koju su u sjećanje na nju postavili prijatelji Velebitaši.

Gordana nikad nije ušla u špilju prema kojoj je toga dana pošla. Nije stigla ući i u to tajanstveno, lijepo i čudesno podzemlje, ali njeni drugovi i prijatelji, kad će ulaziti u ovu špilju u mislima će odnijeti unutra njen lik, kao i dio radosti koje su tako kratko vrijeme zajedno proživljeli.

JUGOSLAVENSKE ŽELJEZNICE — ŽELJEZNIČKO TRANSPORTNO
PODUZEĆE ZAGREB

BIRO ZA PROJEKTIRANJE

ZAGREB MIHANOVIĆEVA 12/III Tel. 38-264

IZRAĐUJE PROJEKTE I INVESTICIONE PROGRAME ZA:

NISKOGRADNJE (željeznice, ceste, mostove, propuste, vodovode, kanalizacije i sl.)

VISOKOGRADNJE (službene, poslovne i stambene zgrade, odmarališta i sl. sa svim instalacijama)

REMONT I REKTIKACIJU ŽELJEZNIČKIH PRUGA

INSTALACIJE I UREĐAJE JAKE I SLABE STRUJE (SS i TT uređaje, elektrifikacija pruga i sl.)

OBAVLJA GRAĐEVINSKA I GEODETSKA MJERENJA I T. D.

U VEZI NAVEDENIH USLUGA OBRATITE NAM SE SA PUNIM
POVJERENJEM